

SEMĂNĂTORUL

ORGANUL ASOCIAȚIEI ÎNVĂȚĂTORILOR DIN JUD. CALIACRA

Înscris pe registrul special al Tribunalului Caliacra sub № 9/1938

Director: EUGEN RADUCU

Apare de 2 ori pe lună

Redactor: I. Lupu-Râjlețu

Redacția și Administrația: Școala Primară № 2, Bazargic

DISCURSUL MAJESTAȚII SALE REGELUI 1 IANUARIE 1939

*Înalt Prea Sfinția Ta,
Domnilor,*

Anul 1938 va însemna, în cronica neamului, un an plin de griji, dar și un an de reînnoire și de redeşeptare națională.

Singurul Meu gând calauzitor în anul trecut, a fost acela pe care l'am mărturisit cu prilejul noii Constituții: „Salvarea României”. N'a fost numai un gând, ci a fost și o lozinca, un strigăt de alarmă. Am simțit o deosebită bucurie văzând felul cum Țara a răspuns la acest apel prin voturile unanime ale plebiscitului precum și avântul cu care s'au făcut înscriserile în Frontul Renașterii Naționale.

Este un semn îmbucurător, care dovedește cum țara noastră e sănătoasă și știe să răspundă cu înflăcărare la chemarea acelor cari îi vreau binele.

De același gând înălțător a fost mânat și guvernul Meu.

Expunerea făcută de Președintele Consiliului arată, deschis, turtura, ceea ce s'a înfăptuit.

Orice om de bună credință trebuie să recunoască că s'a făcut o sforțare foarte mare și că s'a pus temelia unei mai raționale așezări a Statului. Rezultatele mântuitoare se vor vedea pe zi ce trece.

Și dacă toate acestea s'au putut îndeplini într'un ritm așa de viu, este că toți au priceput acel primat al vremurilor noi: „Munca”.

Vremea nu așteaptă pe om, suntem deci datori să ținem pasul cu ea, ca să ne ajutăm unul pe altul într'o continuă cale de ascensiune morală și materială.

Al doilea ajutor mare ce l'am avut pentru înfăptuirile trecutului an, a fost buna stare a finanțelor publice cari au permis sforțări mult mai mari decât altă dată.

Deci, cu prilejul acestei reînnoiri găsim de a Mea datorie să mulțămesc, cu toată convingerea, guvernului Meu, pentru munca depusă și pentru opera savârșită.

Fiind pe pragul lui 1939, trebuie să luăm în seamă învățămintele de ieri și să privim cu hotărâre și încredere ziua de mâine.

Ritmul început va trebui urmat fără șovăială. Nu poate fi îngăduită nici o clipă de popas pe calea atât de frumoasă a Renașterii și întăririi României.

Toți Românii sunt datori, în aceste clipe, când multe primejdii se pot ivi, să lase la o parte interesele personale, și să muncească, cot la cot, într'un singur gând: al consolidării naționale.

Toți, trebuie să fie conștienți, că numai printr'o întărire și înflo-

rire a obștei românești, poate fiecare să-și găsească apărarea și dezvoltarea nevoilor particulare.

Numai într'o comunitate sănătoasă și înfloritoare poate fiecare să-și găsească fericirea și liniștea.

Nu poate să mai existe în România de mâine un interes particular, care să nu stea alături cu interesul obștesc al Patriei.

Consolidarea țării este o dato-

rie față de istorie, față de sutele de generații, cari au luptat și au pățimit pentru menținerea unui neam statornic, care și-a jucat, tăcut dar hotărât, rolul lui în dezvoltarea civilizației europene.

În numele acestui trecut, în numele acestor străbuni, cari au îndurat atâtea pentru viabilitatea neamului românesc, trebuie noi, cei de astăzi și aceia ce ne vor urma să luptăm și să ne unim, pentru ca o moștenire atât de glorioasă să fie ferită de orice primejdie dușmană.

Dacă România vrea astăzi să pășească hotărât într'un nou ritm, pe o cale tot mai bună și mai frumoasă, ea n'o poate face decât având conștiința, că această clădire nouă se înalță pe temelia de sacrificiu și de rezistență a atâtor străbuni, cari au muncit umili și tăcuți. Viitorul se clădește pe mormintele celor ce au fost.

Faptul că neamul românesc a putut, în decursul veacurilor, să înfrunte atâtea valuri dușmane, fără să piară, fără măcar să piardă din puterea sa de viață, trebuie să fie elementul de căpetenie al mândriei noastre naționale și chezașia hotărâtoare a viitorului nostru.

A fost o vreme când, pentru progresele civilizației, trebuia să privim peste granițele țării. Astăzi, această vreme a trecut. Fără să disprețuim înfăptuirile făcute de alții, trebuie să ne fâlim cu ceea ce producem noi, atât pe terenul spiritual, cât și pe cel material.

Progresele noastre sunt enorme

și aparțin patrimoniului național. Produsele industriei noastre încep să ne împlinescă mai toate nevoile; produsele minții românești de mult au pătruns în patrimoniul mondial.

Să fim mândri de ceea ce este Românesc și fiecare trebuie să aibă sentimentul că ajută la dezvoltarea Țării, încurajând și folosind producția națională.

Orl și ce cetățean, demn de acest nume, trebuie să fie mândru de țara lui, trebuie să fie mândru că e Român și trebuie să fie conștient, că numele neamului său este o fală.

Desvoltarea acestui sentiment, este o condiție de înălțare, este o condiție de mai bine.

*Domnule Președinte al Consiliului,
Domnilor,*

Munca și mândria de Român fiind astfel ridicate la rangul de imperativ național, să privim viitorul cu încredere și să considerăm unele din înfăptuirile ce vor trebui făcute de azi înainte.

Nu pot să nu pun în primul rând opera de înzestrare a oștii.

Ea este una din cele mai importante, dar și una din cele mai grele, cerând sacrificii materiale foarte mari și având numai un randament indirect.

La adăpostul acestei enorme opere, se va putea dezvolta în liniște viața economică și socială a țării. Fără desăvârșirea ei nu putem munci și nu ne putem dezvolta liniștiți.

Să nădăjduim că anul ce vine să nu ne pregătească decât zile de pace, dar această pace va fi cu atât mai sigură, cu cât vom fi mai tari și cu cât vom fi mai în măsură să ne apărăm drepturile noastre.

România nu-și alcătuește o forță armată în scopuri agresive, hotărât nu, dar tot așa de hotărât o întărește, ca să apere, în orice clipă, granițele ei firești și drepturile neamului românesc.

Această întărire a oștii asigură poziția noastră internațională și dă mai multă greutate cuvântului nostru.

Ea ajută firul politicii externe, politica de independență și demnitate națională.

Vrem raporturi bune cu toți, vrem conviețuire pașnică cu vecinii noștri.

Vom păstra alianțele noastre, vom lubi pe prietenii noștri, vom năzui să întărim noi prietenii, dar vom apăra cu hotărâre și stăruință drepturile noastre.

Cu convingerea, că aceasta este cea mai sănătoasă politică pentru Țara Mea, M'am întors din călătoria făcută în Anglia, Belgia, Franța și Germania

Cu acest prilej, țin să spun cât sunt de fericit de felul cum am fost primit în aceste țări și că, prin primirea ce Mi s'a făcut Mie personal văd un omagiu adus prestigiului internațional al României.

*Domnule Președinte al Consiliului,
Domnilor,*

Grija cea mare a anului ce vine va trebui să fie deasemeni dezvoltarea economică.

Un adevăr, care de ani de zile se afirmă cu orl și ce prilej, este că suntem o țară bogată, poate una din cele mai bogate ca valori latente, dar această constatare nu este suficientă; ea trebuie să treacă din domeniul vorbelor în acela al faptelor. De altfel, în orl și ce activitate a ceea ce trebuie să fie caracteristica regimului actual.

Desvoltarea bogățiilor naturale ale României este una din nevoile absolute ale zilei de mâine; nu putem lăsa atâtea și atâtea comori neproductive. Pentru a propăși avem nevoie de noi mijloace și aceste mijloace trebuiesc găsite.

Mai sunt trei țărâmurii, pe cari, în anul ce vine, trebuiesc făcute realizări vădite, realizări cari să fie o nouă temelie pentru avântul nostru de mâine: Agricultură, Comunicațiile și Sănătatea.

Pentru Agricultură, pe lângă înfăptuirile frumoase făcute în anul acesta, va trebui continuată campania de dezvoltare a producției și de luminare a țărănilor.

Prin fărâmițarea pământului, în urma marelui reforme agrare, caracterul agriculturii noastre s'a schimbat fundamental: nu se mai poate continua cu producția extensivă, ci va trebui să se dezvolte una intensivă, care să se întindă peste toate solurile de produse ale solului.

Acei cari muncesc cu pricepere, trebuiesc ajutați, ca să-și dezvolte mijloacele de lucru.

O raționalizare a producției va trebui studiată în deamănunt și va trebui să sporim cât mai mult industria agricolă.

Cât despre comunicații, fiecare știe ce rol enorm joacă în dezvoltarea economică a țării și ce desăvârșit factor de civilizație sunt.

Va trebui, deci, să se urmeze cu energie programul început și să ajungem cât mai repede la o civilizare a drumurilor și la o îmbunătățire a căilor ferate.

(Continuare în pag. 3)

De demult...

și din adâncuri...

Domnul Ministru, D. V. Ţoni, cel dintâiu învățător între cei 50.000, în congresul învățătoresc ținut la Constanța în Septembrie trecut, a rostit, cu privire la politica noastră a învățătorilor, că aceștia trăind în mediul maselor populare — în necazurile și lipsurile acestui mediu — s'au identificat cu aspirațiile acestui mediu popular „și poate că a fost un bine!”

Că a fost un bine, vom cita dezideratele învățătorilor adunați în al 2-lea congres, la Galați, în 1915:

Având în vedere că învățătorul și preotul sunt singurele forțe care pot avea o acțiune directă și eficace în opera de educațiune socială-economică, începută în anii din urmă și care a dat naștere la atâtea instituțiuni folositoare, menite să îndrumeze poporul către o viață nouă, învățătorii își propun ca în marginile posibilității să lucreze pentru înființarea tovărășiilor și obștiilor sătești...

În dorul de a fi folositori neamului, ei cer:

1. Să fie ajutați de preoți în funcționarii, cari vin în atingere cu poporul.

2. În acest scop toate autoritățile superioare, de cari depind acești funcționari, să intervină cu autoritatea lor, ca ei să fie obligați a-și îndeplini rolul social ce sunt chemați să joace în viața unui popor, care are nevoie de concursul tuturor energiilor, spre a ajunge pe celelalte neamuri, cari fiind favorizate de împrejurări istorice, ne-au luat înainte pe calea progresului.

3. La cercurile culturale, această școală a oamenilor mari, să fie obligați a participa nu numai preoții și toți funcționarii comunali, dar și unii din funcționarii plășii, județului și statului, care, fiecare în specialitatea sa, să țină conferințe sătenilor.

4. Să se înzestreze toate școa-

lele cu pământ, să li se dea instrumente, semințe și pomi, pentru ca învățătorul să poată face din grădina școlii un adevărat model de cultură sistematică, care să merite a fi imitată de săteni.

Dezideratele acestea, le trăim azi, după 33 ani, prin reforma vieții noastre publice, întreprinsă de Marele Rege, Carol al II-lea.

Legiferarea Serviciului Social, care la sate se concentrează în Căminul Cultural, este dezideratul învățătorilor de acum 33 ani, împlinit de Voevodul culturii românești, M. S. Regele Carol al II-lea!

La 8 Iunie 1936, profesia de credință a învățătorimii române ieșită din frământarea congreselor sale, este definită și conturată, ca nimeni altul pe lume, de M. S. Regele, prin cuvintele:

„Căci se cere învățătorului este înălțirea sufletului Românismului. Și prin Românism vrea să înțeleagă scoaterea lumină avirtuților latente ale acestui neam, ca să facă din el una din gințile cele mai puternice și cele mai fainice ale lumii.

În această operă, care este crezul vieții Mele, Eu nu Mă voi putea bizui de cât pe aceea, care sunt aproape de sufletul Meu, adică pe voi!”

Către acest crez a năzuit învățătorimea în tot trecutul ei; acest crez îl trăim odată cu Voevodul culturii românești.

Acest crez rămâne în viitor, învățătorului român.

Am crezut așa, credem și vom sta în această credință, pentru că învățătorimea își ducе viața în adâncurile poporului românesc, de unde isvorăsc aspirațiile de neam, curate ca isvoarele de munte ce-și adună picăturile din piatră în râuri, în Dunăre și în Marea cea Mare.

De demult... și din adâncuri... ne-am luat credința... și ne-am apropiat de sufletul Aceluia... care se bizuie pe învățători.

Ai apărut...

Deși tânăr numai de opt ani, ai avut parte în viața ta să te oprești puțin din activitatea pentru care ți s'a dat naștere. Din coliba ta, în care ai fost închis, cred că multe probleme te-au frământat... și-ai așteptat zi de zi să apari cu mai multă vlagă, cu mai multă lumină, pentru a începe o nouă luptă, pe un nou teren...

Ai apărut... Realitatea în care ai apărut este fermecătoare!! Deși este anotimpul iarna, anotimpul cel mai trist... tu vei fi acela ce vei căuta, ca în locul tristeții, să sădești spirite noi în sufletul acelora ce pentru puțin sau îndepărtat de tine; iar acum vin însufleștiți să te conducă în ritmul cel nou al vremii..

Tu ești matca învățătorilor din jud. Caliacra. Toți acești învățători, cred, că vor fi albinele lucrătoare; iar rodul muncii lor ți-l vor da ție să-l duci din local de lumină în local de lumină, din colibă de dascăl în colibă de dascăl, pentru a le ușura munca lor și a le da puțința să transforme individualitatea specifică a neamului românesc într-o solidaritate comună, spre a înlătura orice piedică ce i se va pune în calea urcușului pe treptele ridicate ale civilizației și a crea un tot armonios ce să poată sdruncina pe dușmanii ce vor să sdruncine temelii pe veci betonată a Statului nostru.

Duci, împreună cu noi toți, o luptă, o luptă plină de victorie pe un mediu ce încă mai dăinuește tortelul neînțelegerii al umanității și dreptății și trebuie ca prin munca noastră asiduă, să dăm țării un colorit specific. În mintea noastră, contopită prin tine, stau veșnic aprinse cele trei embleme pentru care lucrăm: Hristos, Regele, Națiunea. Acestea, trebuie să fie cele mai scumpe mărgăritare ale muncii noastre și treze

trebuie să fie în mintea oricărui român și pentru aceste trei să ne jertfim.

Avem o nouă realitate, un nou ogor și ca „sămănătorul harnic”, conceput de V. Alecsandri, pășește și seamănă noua sămânță a consolidării noastre, chemându-ne pe toți pentru a te ajuta și a ne ajuta unii pe alții în executarea comenzii ce ni s'a dat de „Acela” ce șade în vârful piramidei României Mari, așteptând ca între noi toți, adunați în jurul Lui, să nu existe nici un loc prin care ar putea să treacă dușmanii neamului.

În drumul tău firesc ai buni navigatori ce nu vor ști să dea îndărăt nici un pas și zi de zi vei sta de veghe, ducându-te tot mai sus, spre țărnițele cele mai depărtate ale misiunii tale; iar voi albine lucrătoare din jud. Caliacra, adunați-vă în jurul harnicului „Semănător” și dați-i ce aveți mai scump în sufletul vostru, pentru că numai luminându-ne unii pe alții vom putea să dăm din plin lumină celor ce se luptă cu întunericul. Experiența onorată să fie pentru ceilalți un îndreptar logic în înfăptuirea celui mai sublim deziderat al vremii. Nu trăim numai pentru noi; ci pentru cei mulți. Cel care vrea să-și închidă în găoacea lui Comoara ce-ar fi necesară și altora, se abate dela legile moralei, căci pune mai presus egoismul decât altruismul, egoism ce-ar roade sufletul unui apostolat ce hărăzit este a da, din tot sufletul lui, arme bune tuturor ce duc și se luptă pe acelaș front.

În plin înțeles, toți cei de acelaș corp, în rânduri strânse în jurul „Semănătorului” nostru, veniți să ducem lupta cu: credință și muncă pentru Țară și Rege.

Sănătate!

Gh. I. Sănișoiu
Ghlorie II.

18. XII. 1938

ȘCOALA PRIMARA ȘI DATINILE STRĂMOȘEȘTI

de Al. C. Aldea

Pentru națiunea română, lozinka timpului actual este: „Unire n'cuget și n' simțiri!”

În această direcție se îndreaptă eforturile tuturor celor ce doresc o Românie consolidată, în frunte cu prea înțeleptul nostru Rege. Din nevoia de a se înfăptui cât mai curând această deviză, au fost înființate instituțiuni noi ca: Pregătirea Premilitară, Straja Țării, Serviciul Social și unica organizație politică permisă legal: Frontul Renașterii Naționale, menite a aduce un însemnat aport de ajutorare instituțiilor mai vechi: Biserica, Școala și Armata.

Unirea națională se obține prin folosirea de către popor a unei singure limbi, prin practicarea unor obiceiuri comune (datini strămoșești) și purtarea unor vestimente cu caractere comune (portul național).

Dintre instituțiunile pomenite, Școala și Căminul Cultural (în cadrul Serviciului Social) sunt în mai mare măsură de a le propaga și a face ca ele să fie însușite de masele populare într'atât ca

să devină deprinderi permanente.

Vom arăta, în rândurile ce urmează, cum s'a înțeles a se face până acum propagarea prin școlile primare a obiceiurilor strămoșești de sfintele sărbători ale Crăciunului și Anului Nou și cum credem noi că trebuie să se facă, spre a se putea obține rezultatele așteptate.

În legea învățământului primar și programa analitică respectivă, nu s'a amintit decât foarte puțin despre obligația și menirea ce le are corpul didactic în acest sens, cum și mijloacele ce trebuie să folosească; însă, prin diferite circuli, emanând dela forurile superioare de conducere, s'a ordonat a se învăța școlarii cântece de stea, plugușorul, vicleimul, etc. Îndemnul deci nu a lipsit; totuși nu s'a putut face atât cât trebuia, pentru că nu s'au dat și mijloacele tehnice, lăsându-se corpul didactic să activeze după inițiativa și priceperi proprii, ceea ce a dus la activități separate și fără un plan comun de lucru. Pe alocuri chiar nu s'a făcut nimic, sau aproape

nic, deoarece nu toți cei chemați a educa masele populare au aptitudinile necesare împlinirii acestui scop: Simț artistic, pentru selecționarea versurilor potrivite cântărilor și confecționarea sorcovelor, stelelor și costumelor colindătorilor, cum și talent muzical și dramatic.

O lacună însemnată este și numărul mic de publicații — în special volume de literatură populară sau poporană în legătură cu aceste datini, scrise și acestea după bunul plac al folkloristului sau autorului respectiv. Muzica adevărată, deasemeni, a fost lăsată la dispoziția compozitorului.

Iată pentru ce ne este dat să ascultăm adesea echipe de tineri săteni colindători cântând cântece de stea sau executând vicleimul așa fel că, înloc de a ne insufla fiorii dragostei de aceste frumoase și scumpe datini românești, ne inspiră desgust...

Pentru a ne corecta toate aceste neajunsuri și mai ales pentru a se contribui și prin practicarea datinilor de cari ne ocupăm la formarea simțămintelor naționale unitare, credem că este nevoie să se ia următoarele măsuri:

1) În programa cursurilor de conducători de cămine culturale,

în conformitate cu legea Serviciului Social — anunțate decurând de eminentul profesor D. Gusti — ce se vor ține la Grădiștea (Vlașca) și pe cari le vor urma obligatoriu toți învățătorii, în grupuri succesive, să se treacă câteva lecții despre importanța acestor datini și deprinderea cântecilor de stea, a plugușorului, a vicleimului, etc., stăruindu-se ca nici un cursist să nu plece neconvins de imperioasa necesitate de a le executa cu școlarii și tinerii din satul lui și mai ales fără a ști el însăși să le execute ireproșabil.

2) Ministerul Educației Naționale să institue concurs pentru selecționarea celor mai bune producțiuni populare sau poporane, literare și muzicale, acordând premii. Din aceste producțiuni să se declare câteva obligatorii, iar restul facultative, pentru învățământul primar și secundar, editându-le și împărțindu-le gratuit tuturor școlilor din Țară.

3) Cântecele obligatorii să se imprime pe plăci de patefon, dându-se deasemeni gratuit fiecărei școli câte una din fiecare, după direcțiunile acestora vor fi ajutate a-și procura patefoane, necesare la predarea și altor lecții de muzică.

Discursul Majestății Sale Regelui

(Urmare din pag. 1)

Cheltuielile, ce se vor face în această direcție, sunt, în ultima rațiune, rentabile, căci ele sunt principalul factor al desăvârșirii puterii noastre economice. Mai e o latură a acestei dezvoltări, care nu trebuie uitată: Turismul.

Cu cât vom avea mai bune și mai moderne căi de comunicație, cu atât mai multă lume va putea veni în Țară să vadă și să cunoască minunatele noastre priveliști.

Putem sta alături, în această privință, cu multe, multe țări. Dar mai întâiu trebuie să le cunoaștem noi, pentru ca apoi să le facem cunoscute și străinilor.

Și cine ne cunoaște, ne iubește. Dar o țară nu poate fi prosperă când viața ei economică nu este sincronizată și cu starea sanitară a populației. Fiecare știe, că pe acest teren avem enorm de înfăptuit. Tuberculoza, bolile sociale, malaria, mortalitatea infantilă, fac ravagii și că, în general, starea sanitară a populației lasă mult de dorit. Trebuie, în această ramură a activității de stat, făcută o sfortare serioasă pentru întărirea neamului.

Aceste sunt cele câteva puncte din totalitatea de muncă ce trebuie depusă în opera de renaștere națională.

Știm că, cei cari sunt chemați la muncă, nu vor șovăi nici o clipă în această operă, de care depinde tot viitorul nostru.

Inalt Prea Sfințita Ta,

Domnilor,

Doresc ca toți Românii să privească viitorul țării lor cu încredere, să creadă în cei cari conduc treburile obștești și Eu sunt cel dintâiu, care nu am nici o altă dorință, nici un alt scop, decât dezvoltarea pașnică a Patriei.

Renașterea României la o viață națională mai bună, mai prosperă, sunt hotărât să o duc la bun sfârșit cu concursul tuturor.

Renaștere economică, dar și renaștere morală. Nu trebuie să existe Român în zilele de azi, care

4) Să se dea premii în cărți școlarelor sau membrilor corpului didactic primar și secundar cari vor activa în mod deosebit pentru executarea acestor datini, mai-cu-seamă în regiunile eterogloate.

Realizându-se aceste sugestii, se va contribui considerabil la educația poporului în spirit național, dezvoltându-i-se și simțul artistic, cu care în genere este suficient dotat. Totodată se va da învățătorilor mijloacele tehnice ajutătoare, înlesnindu-le eforturile ce le vor face.

Prin ultimile reforme ce le-a făcut în învățământul de toate gradele, Ministerul Educației Naționale a dovedit că este însuflețit de ideea de a-l adapta realităților actuale românești; deaceia credem că nu va ezita de a-și apleca urechea spre noi, cei ce lucrăm în mijlocul acestor realități, deoarece aici, jos, palpăm adesea lumințele din cari adevărații conducători ai Țării știu să alcătuiască farurile spre care să se orienteze națiunea în mersul ei spre progres...

19.XII.1938, Ionușcular

să nu-și depună toată râvna și toate puterile pentru atingerea acestui țel.

Eforturile Mele și ale dregătorilor Statului vor fi mult ușurate, dacă vom simți că întregul popor susține și colaborează la această muncă.

Refacerea țării se face cu stăruință, cu energie, cu disciplină, cu dreptate, dar și cu imboldul sufletesc al națiunii.

Uniți cu toții, privind drept înainte, vom învinge, vom face din această țară, binecuvântată de Dumnezeu, una din cele mai fericite și mai înfloritoare.

Mulțumesc I. P. S. Tale, pentru caldele cuvinte ce Mi le-ai rostit și pentru urările frumoase, ce Mi le-ai făcut în numele întregului Popor.

Mulțumesc tuturor acelor, cari, în anul ce a trecut, au muncit cu drag pentru întărirea României.

Rog pe cel Atotputernic să dăruiască țării Mele un an de belșug, de liniște și mai ales de pace.

Urez tuturor, din tot sufletul Meu:

La mulți ani! (Urale puternice).

Trec lebedele...

*Trec lebedele visurilor mele
Spre lacul năzuitei fericiri...
De-atâta sbor, li-s aripile grele
Și lacul nu se vede nicăiri.*

*Le 'mbie 'n drum oceane înstelate
Și mări nemărginite de azur...
Plutesc pe ele decepționate
De monotonul apelor susur.*

*Neodihnite-acum străbat tihnitul
Tărâm în care seamele dorm;
In jurul lor se 'ntinde înfinitul
De taine desgolit și uniform...*

Em. Papazissu

In portul sufletului meu

*Cândva, în portul sufletului meu,
Veniau în stol fregatele iubirii;
Trireme'n pânze-albastre cu zefirii
Imi aduceau comori din Elizeu.*

*In portul sufletului meu, acum,
Vin din apus doar nave'ntunecate
De timpuria toamnă încărcate
Cu-al viselor și-al dorurilor scrum..*

Em. Papazissu.

I a r n ă

*Măini nevăzute 'ntr'una clatină
Involfti vișinii ai nemărginirii
Și flori de vată, vise, lunecă
Ș'acopere, o blană, goliciunea firii.*

*Pe când un pâlcc de corbi de păcură
Iși fâlfăe, în larg, tipânda foame,
Nebune, vânturile sgâlțâie
Copacii gravi și văduviți de coame.*

*Acum ogeacurile caselor
Inaltă'n gol, umbrele sure, fumuri...
Și totuși... pomii din văzduh se scutură
Și ning magii pe case și pe drumuri.*

D. Anastasescu—Diana

Invățători folkloriști

Apariția în literatură a primului volum din „Antologia Invățătorilor în literatură”, a stârnit o vie curiozitate.

Invățătorii, în urma acestei prezentări, au început să fie priviți sub o formă cu totul alta de cum erau până acum. S'a recunoscut oficial de opinia publică, munca și aportul lor și în activitatea literelor. Dar, așa cum s'a recunoscut și de către presă, rolul lor a fost mai mult în domeniul folklorului. Pentru aceasta, alcătuirea volumului II din această antologie, care este gata, va stârni mai multă curiozitate, rămânând și ca un document în istoria literaturii noastre.

Colegii cari s'au ocupat de culegerea folklorului sunt rugați să trimită de urgență: biografia, date privitoare la revistele la care au colaborat, câte o fotografie și material pentru reproduc în antologie, pe adresa D-lui V. Ghețea: com. Valea Dragului, jud. Ilfov, of. Budești. Informațiuni se pot obține dela redacția ziarului „Timpul”—București.

Acei cari au trimis material, atât pe adresa de mai sus, sau pe a D-lui B. Iordan, nu vor mai trimite. lucrarea fiind una și aceeași.

EPIGRAME

de Al. C. Aldea

D-lui Radu D. Rosetti, autorul volumului „Cele din urmă”.

*„Cele din urmă” el le spune
Și noi făcem o rugăciune:
O! Dumnezeule prea sfânt,
Fă să se țină de cuvânt...*

*

D-lui Const. Rluleț, autorul piesei de teatru „Cel mai de seamă”.

*Cei mai de seamă, da, sunt
Și artiștii și decorul...
Totuși au destinul crunt,
Fiindcă nu-i și autorul.*

*

Afirmându-se că regimentele de femei nu-și însușesc tehnica ostășească, colonelul Strat susținea cu țările că singurii vi-novați de aceasta sunt comandanții lor...

*Este foarte—adevărat
Că o oaste de femei
S'ar instrui cu temei
Doar c'un comandant ca Strat.*

A face să clocotească sentimentele în sufletul mulțimilor este relativ lucru ușor, dar a i le înfrâna e greu. Dacă se desfășoară ele devin forțe ce nu mai pot fi stăpânite.

Gustav Le Bon

COLIND

*„Răușor” mare-a venit
Le-leroi, Doamnele!*

*Din albie mi-e ieșit,
Rupt-a maluri,
Rupt-a dealuri,*

*Rupt-a munți încetinați,
Tot cu molizi presărați
Și grădini cu pomi umbroși
Și rugi de bujori frumoși
Și straturi de busuioc*

*Nicăiri nu-și află loc
Furtunos, curge la vale,
In Dâmboviță se prăvale,
La moara cu șită surd,
Unde mi se 'nvolbură*

*Și-mi face d' un iezor mare,
Lung și lat și adânc tare.
Dar pe iezor cine 'nnoată
Și pe ploaie și pe sloată?*

*'nnoată — 'nnoată-un cerb tretin,
Coarnele legănând lin.
Dar în coarne ce îmi poartă?
Ce îmi poartă, când innoată?*

*Poartă leagăn de mătase,
Impletit de Ana 'n șase
Și in leagăn cine - mi șade,
Peste teancu' de plocade,
Cu ie mândru 'nflorită*

*Și cu fotă firuță?
Șade Ana, ochi de mură,
Cântând veselă din gură,
Cântec de dor și de ducă,
Jale multă c' o apucă*

*Și - mi coase și 'nchindisește,
Galben pe alb împletește.
Cusătura cui mi - o coase?
Sufletu' cui își descoase?*

*Cămașe tătâne - său,
Gulerăș frățâne - său
Și basma de logodit
Și - apoi ie de nuntit*

*Coase câte un - firicel,
Cântă câte - un cântecel,
Sufletu' își spovedește,
Apei, care tot doinește.*

*Doamna țării auzea,
Olăcar că - mi trimetea
Și din gur' așa grăea,
De departe către ea:*

*—Facă An' atâta bine,
Atâta bine pentru mine,
Nu mai cânte așa duios,
De pică frunza pe jos,*

*Că nu-i cântec țărănesc,
Ci e cântec boeresc
Și jalea - lui mă apasă,
Că nu mi - i Domnu' acasă,*

*Ci e dus la vânătoare,
Să vâneze căprioare
Și mi - i vremea de 'nturnare
Și mi - o face supărare,*

*Că pe ea mi - o auzi
Și pe loc mi - o îndrăgi,
Iar pe mine m' o url,
M' o url, m' o urgisi.*

*Grăi Ana grai tihnit,
Către olăcar grăbit:
— Nu cânt pentru Domnu' tău,
Ci îmi cânt cântecu' meu,*

*Că azi mâlne,
Nunta - mi vine
Și mă la dela părinți
Și mă trece peste munți,*

*Peste munți,
La alți părinți,
Peste codrii,
La dragi socrii,*

*Peste brazi,
Tot la alți frați,
Pe pripori,
L' alte surori*

*Iară Ana cea frumoasă
Fie d' acu sănătoasă,
Cu - ai ei frați,
Cu - ai ei părinți*

*Și cu soțioru' drag
Ce mi - a pășit acu 'n prag.
La anu' și la mulți ani,
Cu vitișoare și bani.*

M. Lungian

Cuvântarea Majesta-ții Sale Regelui rostită la radio în noaptea Anului Nou 1939

Anul care se sfârșește ne-a adus, ca toți cei trecuți, bucurii și dureri, dar 1938 ne-a adus noi speranțe și noi posibilități de muncă și de progres.

România are azi mai multă nevoie decât oricând de întrunirea tuturor fiilor ei într'un singur avânt și o singură credință.

Numai prin strângerea rândurilor tuturor împrejurul unei Români Renăscute vom găsi puterea de a sta stăncă neclintită împotriva tuturor primejdiilor și vrăjmășilor.

Români, în această clipă, când începe anul 1939, fiți cu ochii ațintiți înainte, fiți cu ochii ațintiți asupra căii de progres și propășire, pe care pășeste patria, fiecare în sufletul său să găsească

scânteia patriotică, care să-l îndemne să fie și el părtaș la această operă de Renaștere Națională.

Înalt rugăciunile Mele către Dumnezeu părinților noștri, să dea Țării Mele și poporului Meu un an, în care să piară toate urile, un an în care să nu vadă decât o desăvârșită unitate de gânduri și simțiri pentru binele patriei. Să ne dăruiască Dumnezeu și un an de belșug, de liniște și pace,

Iată urarea ce o fac cu sufletul cald și toată dragostea Mea, în această clipă, României și Românilor, zicând tuturor tradiționalul

La mulți ani!
Trăiască România!

Cărți și Reviste

„A tot puternicul pe lume” de Mihail Lungianu. Editura: „Universul”. Prețul: 40 lei.

Acest nou volum de literatură religioasă - morală, al scriitorului Mihail Lungianu, cuprinde 15 legende din timpul când Dumnezeu răsbătă lumea să-i vadă orânduile, cum și o povestire emoționantă, ruptă din viața autorului.

Ca și celelalte scrieri ale D-lui Lungianu, lucrarea cu titlul de mai sus, este foarte potrivită pentru bibliotecile școlare și căminurile culturale. O recomandăm cu toată cădura.

„Gazeta Transilvaniei”. Din Brașov ne sosește „Gazeta Transilvaniei” fondată în anul 1838 de către luptătorul naționalist Gheorghe Barițiu. Este primul ziar românesc întemeiat în Ardeal, care a jucat un rol însemnat în luptele de afirmare și redeschere națională.

„Gazeta Transilvaniei” a împlinit la 1 Ianuarie 1938 un secol de existență, fapt care dovedește și mai mult utilitatea și importanța ei. Din anul 1911 gazeta este îndrumată și condusă de către d. Voicu Nițescu.

„Satul și Școala” revistă de educație și învățământ. Anul VIII, nr. 3-4; Noemb. - Decemb. 1938.

Din Cluj, cetatea culturală a Ardealului, ne-a sosit revista „Satul și Școala”, condusă cu multă atenție de către distinși profesori, d-nii C. Iencica și D. Goga. În numărul acesta constatăm o abundență de articole pedagogice, literare, biografice și educative, precum și o bogată cronică. Revista este foarte bine redactată și îngrijit tipărită, pentru care trece printre cele mai bune publicații educative.

„Hotarul”. Literar-cultural-artistic. Anul V, nr. 12; Decemb. 1938.

La granița de Vest a țării noastre, activitatea publicistică se evidențiază prin o mulțime de reviste enciclopedice, printre care se numără și „Hotarul” dela Arad. Este organul de propagandă, îndrumare și educație al „Ateneului Popular” din Arad, precum și al societăților culturale federalizate:

Astra, Institutul Social Banat-Crișana, Concordia, Armonia, Lyră. Sumarul acestui număr cuprinde articole literare, culturale, însemnări, precum și versuri, dintre cari remarcăm ciclul „Stropi din cascada vieții...” de Gh. Moțiu.

„Școala Bănățeană”. Revista Asociației Învățătorilor din Timiș Torontal. Anul XXIV, nr. 4; Decembrie 1938.

Din Banat ne-a sosit încă un mesager dascălesc numit „Școala Bănățeană”, revista pentru promovarea educației și învățământului, cât și pentru cultura generală a învățătorilor. Revista este bine pusă la punct datorită străduinței d-lui Marius Bucătură.

„Apostolul”. Revistă didactică și literară. Anul IV, nr. 10-12; Septembrie-Decembrie 1938.

În minunatul colț românesc, Piatra Neamț, apare revista „Apostolul”, îngrijită de cercul didactic Piatra Neamț și redactată de către d-l profesor Victor Țăranu.

Numărul acesta cuprinde material select și variat. Nu lipsesc studiile arhiologice (Străvechiul trecut al ținutului Neamț în lumina arhiologiei de Const. Turcu), Monografiile (Băloșești-Neamț de V. Țăranu), Desigur, ținutul Neamțului, bogat în urme preistorice, istorice și religioase oferă colaboratorilor revistei material de o importanță capitală și ne bucură faptul că în paginile ei întâlnim material din aceste domenii.

„Cuget Moldovenesc”. Anul VII nr. 11-12; Noemb.-Decemb. 1938.

E revista societății „Gheorghe Enescu” din orașul Bălți și apare în condițiuni excelente atât ca tehnică, cât și ca redactare și tipărire. Numărul acesta aduce prețioasele contribuții ale d-ilor: Gh. A. Cuza, Ion Buzdugan, Gh. N. Cârțu, Gr. V. Coban, A. G. Delafântănele, Petre Stati, Emil Diaconescu, Simion Vărzaru, etc.

„Poporul Românesc”. Anul VII, nr. 20; 16 Decembrie 1938.

Este o revistă foarte folosită pentru muncitorii dela sate și o

rașe. Aduce cu fiecare număr o comoară de învățăminte și sfaturi din toate domeniile. N'ar trebui să lipsească din nici o bibliotecă școlară sau populară.

I. Lupu-Răjețu

INFORMAȚIUNI

● Asociația Generală a Învățătorilor a hotărât înscrierea tuturor membrilor săi în „Frontul Renașterii Naționale”.

În acest scop, Asociația noastră județeană, a trimis tuturor colegilor din jud. Caliacra câte o declarație de înscriere, spre a o completa și înainta de urgență.

● Ministerul Educației Naționale a dat dispozițiuni organelor de control, ca la inspecțiile ce fac, să țină seamă și de activitatea publicistică a învățătorilor.

● D-l Marin N. Biciulescu, directorul revistei „Școala și Familia de mâine”, a fost numit inspector școlar, pe țară, pentru desen și scriere frumoasă. Este o mică recompensă, pentru munca titanică desfășurată de domnia sa, timp de 30 ani, în scopul evoluției educației și învățământului din țara noastră.

● Învățătorii definitivi, seria 1935, cari au semnat angajamente conform art. 180 din legea învățământului primar și le-au depus la Onor. Revizoratul școlar de Caliacra, se vor pregăti pentru inspecții speciale în vederea examenului de înaintare la gradul II; bineînțeles, acei cari au cerut aceste inspecții speciale la timpul prevăzut de lege.

● Subrezorții școlari din județul nostru au fost repartizați pe plăși, după cum urmează:

1. D-l Dumitru Girip la plasa I. Gh. Duca.
2. D-l Gherasim Teodorescu la plasa Ezibei.
3. D-l Vasile Șecher la plasa Stejarul.
4. D-l Dumitru Făcăianu la plasa Balcic.

● Amenzile școlare se încasează după termenul prevăzut de legea fiscală, nu după termenul de 20 zile, cum prevede legea învățământului primar.

Perceptorii nu pot fi învinuiți, decât dacă nu s'au executat conform legii fiscalului.

Învățătorii pedepsiți

În conformitate cu legea, pentru modificarea unor dispozițiuni din legea învățământului primar și normal-primar, din 13 August 1938, art. 7, orice pedepse aplicate de către Onor Minister al Educației Naționale, cu excepția celor aplicate pe baza hotărârilor comisiilor regionale sau centrelor de judecată, vor putea fi radiate la cererea învățătorilor pedepsiți, după trecerea unui timp egal cu jumătate din cel prevăzut de lege pentru prescrierea pedepselor (art. 149).

Rămâne ca cei interesați să facă cereri în acest sens.

A trăi este a realiza în sine umanitatea ideală.

H. Potez

Gripa în pustii

Oaza Djanet, în Sahara, are o populație de circa 1250 locuitori. Cei mai mulți din ei sunt vechi sclavi cari s'au consacrat agriculturii și horticulturii. Restul, de origine mai bună, nu lucrează pământul și se ocupă cu comerțul. Se găsesc la Djanet plantații de palmieri, cari umbresc livezi și grădinării excepționale de productive cari îndestulează cu prisosință nevoile populației. Deoarece Djanet nu este un centru comercial și un târg important, caravanele cari circula din Sudan spre Tripolitania se opresc aci rareori. Contactul restrâns cu lumea din afară a ferit Oaza Djanet de un mare număr de boli, șansele de contaminare aproape neexistând în mod practic. Din această cauză, populația ei este mai totdeauna deplin sănătoasă, însă — din lipsa de obicinuință, — oferă epidemiilor o rezistență minimă.

A fost deajuns ca un călător venind din Rhât și care era gripat să poposească într'o noapte la Djanet, pentru ca un număr din populație să fie atins de această boală. Medicul militar al garnizoanei a recurs la toate mijloacele pentru a zădărnici propagarea gripei. Străduințele au fost zadarnice: trei zile mai târziu întreaga oază părea moartă. Cel cari erau atinși sufereau în casele lor, cei cari erau încă sănătoși, cu capul sub burnus — urile lor așteptau boala și profitau ee ocazie pentru a se odihni.

Când epidemia se apropia spre sfârșit, s'a constatat că a făcut 90 de victime, cari au murit de complicații. Din cifra modestă a populației, această cifră reprezintă un procent extraordinar de ridicat.

Rezultatul acestei hecatombe se explică prin faptul că gripa, foarte virulentă chiar în climatul temperat, bântue cu și mai mare furie în țările calde. Ce facem în Europa pentru a ne proteja contra acestui flagel?

Singurul remediu care are o acțiune profilactică aproape specifică — e chinina. Numeroși savanți — i-au recunoscut proprietățile în cursul ultimilor ani.

Pentru a vă feri de gripă în iarnă, luați pur și simplu zilnic, în timpul lunilor amenințătoare o cantitate zilnică de 20-30 de centigrame de chinină (9). 36

Asupra D-vs...

... a lucrărilor Dvs. și a preocupărilor Dvs. se publică adesea în cele 120.000 ziare și reviste din lumea întreagă articole și notițe care vă sunt absolut necesare. Dacă doriți să aveți aceste articole și notițe prețioase, ca și personalitățile și instituțiile din străinătate și din Capitala țării noastre, adresați-vă și Dvs. agenției

„Serviciul Gazetelor”

Directori:

Aurel M. Alicu și Em. Samoilă

București I,

str. Sf. Constantin 24, tel. 316.15

care vă dă cu plăcere orice lămurire suplimentară și vă face — la cerere — și probe gratuite.